

POSTANOWIENIE

Dnia 19 października 2005 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Irena Gromska-Szuster (przewodniczący)

SSN Maria Grzelka

SSN Marian Kocon (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa P. (...) S.A. w W.

przeciwko (...) Spółce Węglowej S.A. w R., K.(...) S.A. w K. oraz Elektrowni K.(...) S.A. w Ś. z udziałem interwenienta ubocznego po stronie pozwanej C.(...) S.A. w W. o zapłatę, po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 19 października 2005 r., zażalenia interwenienta ubocznego na postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 6 czerwca 2005 r., sygn. akt I ACa (...),

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Sąd Apelacyjny postanowieniem z dnia 6 czerwca 2005 r. odrzucił apelację interwenienta ubocznego od wyroku Sądu Okręgowego w K.. Odpis tego wyroku został wysłany na adres pełnomocnika interwenienta ubocznego: W., ul M. Był to adres przez niego wskazany i na ten adres do tej pory doręczane były przesyłane mu pisma sądowe. Adres ten został też podany w złożonym przez niego wniosku o doręczenie wymienionego wyroku. Odpis wyroku nie został jednakże doręczony pełnomocnikowi interwenienta ubocznego, a przesyłka powróciła z adnotacją, opatrzoną datą 20 grudnia 2004 r. „adresat wyprowadził się (..)”. Na skutek ponownie złożonego wniosku doręczono interwientowi ubocznemu odpis wyroku z uzasadnieniem dnia 1 marca 2005 r. pod nowy, wskazany przez niego adres. Dnia 15 marca 2005 r. wpłynęła do Sądu Okręgowego apelacja interwenienta ubocznego.

Sąd Apelacyjny uznał, że wobec skutecznego doręczenia odpisu wyroku z uzasadnieniem w dniu 20 grudnia 2004 r. jego ponowne doręczenie pozostaje bez znaczenia prawnego, a co za tym idzie, apelacja wniesiona została po terminie przewidzianym w art. 369 k.p.c.

W zażaleniu na to postanowienie interwenient uboczny wniósł o jego uchylenie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W przytoczonych okolicznościach dniem doręczenia pełnomocnikowi interwenienta ubocznego odpisu wyroku zaskarżonego apelacją jest dzień 20 grudnia 2004 r. Pełnomocnik interwenienta ubocznego był bowiem zobowiązany do zawiadomienia Sądu o zmianie adresu (art. 136 § 1 k.p.c.), a skutkiem zaniedbania tego obowiązku jest pozostawienie pisma sądowego, niedoręczony wobec zmiany adresu, w aktach sprawy ze skutkiem doręczenia (art. 136 § 2 k.p.c.). Skutku tego nie wyłącza wadliwa czynność Przewodniczącego, polegająca na zarządzeniu doręczenia pisma na adres, który został później wskazany przez pełnomocnika interwenienta ubocznego i dla zachowania terminu do wniesienia apelacji nie ma znaczenia dzień tego doręczenia. Zawiadomienie sądu o zmianie adresu nie ma wobec sądu skutku wstecznego i nie pozbawia skuteczności czynności dokonanych przez sąd przed dniem otrzymania tego zawiadomienia, nieuwzględniających treści tego zawiadomienia.

Skoro apelacja interwenienta ubocznego wniesiona została po upływie terminu, podlegała odrzuceniu przez Sąd pierwszej instancji (art. 370 k.p.c.). Ponieważ Sąd ten nie uczynił tego, o odrzuceniu apelacji zasadnie postanowił Sąd Apelacyjny (art. 373 k.p.c.).

Z tych przyczyn Sąd Najwyższy orzekł, jak w postanowieniu.